

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Cobzac Elena și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Verejan Valeriu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului

Stegărescu Nicolae xxx, născut la xxx, originar din xxx și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.10.2012 - 09.07.2013;

Instanța de apel: 14.08.2013 - 29.04.2015;

04.09.2015 – 19.04.2017;

19.06.2018 – 19.10.2020;

Instanța de recurs: 11.06.2015 - 18.08.2015;

06.07.2017 – 08.11.2017;

18.01.2021 – 23.06.2021;

Instanța de recurs în anulare: 27.03.2018 – 17.05.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 09 iulie 2013, Stegărescu Nicolae a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost respinsă acțiunea civilă, ca fiind neîntemeiată.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Stegărescu Nicolae se bănuiește în aceia, că la 23.04.2012, în jurul orei 00.50, în mod intenționat, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în strada din s. Coropcenii, r-nul Telenești, în urma unui conflict cu Colun Ion, locuitor al xxx, i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul în regiunea superioară a coapsei drepte, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viața și sănătatea unei persoane, iar în rezultatul hemoragiei externe acute masive condiționate de plaga tăiată - înțepată a coapsei drepte cu secționarea deplină a venei femurale, victima a decedat.

Astfel, acțiunile lui Stegărescu Nicolae au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.151 alin.(4) Cod penal, individualizată prin vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 Procurorul în Procuratura Telenești, Tocarciuc Eugen, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, iar acțiunea civilă înaintată în sumă de 150 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli de judecată în sumă de 3 000 lei, să fie admisă și încasat de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate, invocând că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă probelor cercetate în ședința de judecată, bazându-se unilateral doar pe declarațiile inculpatului, care poartă un caracter de apărare și eschivare de la răspunderea penală. Totodată, a mai indicat că, argumentele instanței de fond, expuse în sentință, nu sunt justificate prin prisma prevederilor art.36 Cod penal.

2.2 Avocatul Coșneanu Svetlana în numele succesorului părții vătămate, Colun Larisa, solicitând casarea sentinței cu dispunerea rejudecării cauzei, invocând că instanța de fond, la emiterea sentinței, nu a luat în considerație probele acuzării și nici faptul, că Stegărescu Nicolae a fugit de la locul crimei, având posibilitatea să arunce proba principală pe dosar, prima instanță nu a ținut cont de motivul săvârșirii infracțiunii și anume datorita avută de către Stegărescu Nicolae față de partea vătămată, pe care inculpatul nu o recunoaște.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, bazată pe întreg ansamblu probant care cert dovedește nevinovăția lui Stegărescu Nicolae în comiterea infracțiunii incriminate.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

4.1 Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costaș Valentina, indicând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei, invocând: concluzia instanțelor inferioare de judecată, precum că inculpatul Stegărescu Nicolae a acționat în cadrul legitimei apărări este incorectă, or, în cadrul examinării cauzei nu s-au confirmat argumentele inculpatului, precum că s-a aflat în stare de legitimă apărare, întrucât nu au fost stabilite la inculpat leziuni caracteristice unui atac cu cuțitul asupra sa, după aplicarea loviturilor cu cuțitul, inculpatul a fugit, lăsându-l pe Colun Ion în primejdie, iar cuțitul a fost ascuns. Leziunile depistate la inculpat, nu s-au confirmat precum că au fost cauzate în rezultatul acțiunii unui obiect contondent dur, aceste leziuni puteau fi cauzate în rezultatul lucrărilor efectuate la tăierea arbuștilor; instanța de apel a menținut sentința de achitare, fără a da apreciere probelor prezentate de acuzare din punct de vedere al pertinentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, care confirmă pe deplin vinovăția inculpatului Stegărescu Nicolae în comiterea infracțiunii imputate.

4.2 Avocatul Chirsanov Eugen în numele succesorului părții vătămate, Colun Larisa, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și a sentinței, invocând că: concluzia instanțelor judecătorești, despre aflarea lui Stegărescu Nicolae în stare de legitimă apărare, în timpul când a fost cu Colun Ion în față barului din sat, este bazată doar pe

declarațiile inculpatului și se combate prin alte probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, menționând în acest sens declarațiile martorilor, procesul verbal de cercetare la fața locului, fuga inculpatului de la fața locului, la fel denotă lipsa poziției de autoapărare în conflictul cu Colun Ion.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 august 2015, recursurile au fost admise, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. În motivarea deciziei, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de apelanți. Totodată, menționând că instanța de apel în motivarea soluției a descris practic motivarea sentinței primei instanțe, fără a se pronunța pe motivele apelurilor declarate de procuror și avocatul Coșneanu Svetlana în numele succesorului părții vătămate, și anume că neîntemeiat instanța de fond a adoptat o hotărâre de achitare pe învinuirea adusă inculpatului în baza art.151 alin.(4) Cod penal, motivând că nu a fost dovedită vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate, fără a descrie, analiza și motiva convingător, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, de ce declarațiile martorilor Bitcovschi Denis, Curchi Gheorghe, Vasilica Andrei, Sîrghi Andrei, Stegărescu Ion, Stegărescu Ion, Roșca Gheorghe, Stegărescu Ion, depuse atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe și a instanței de apel nu sunt veridice, acestea fiind apreciate critic pur declarativ, totodată fiindu-le dată prioritate fără careva motivare declarațiilor inculpatului Stegărescu Nicolae.

Astfel, din materialele cauzei a rezultat că, instanța de apel a considerat legală sentința primei instanțe, prin care Stegărescu Nicolae a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, și anume, lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, deoarece Stegărescu Nicolae a acționat în stare de legitimă apărare.

Instanța de recurs a indicat că, instanța de apel n-a dat răspuns argumentelor procurorului, care a susținut că învinuirea înaintată lui Stegărescu Nicolae a fost dovedită pe deplin, iar versiunea inculpatului cu privire la acționarea în stare de legitimă apărare nu și-a găsit confirmare, indicând că toate circumstanțele cauzei au fost stabilite prin declarațiile martorilor, procesul- verbal de cercetare la fața locului din 23.04.2012, raportul de expertiză medico-legală, fiind totodată menționat și actul de expertiză psihiatrică-legală (narcologică-legală) în privința lui Stegărescu Nicolae.

La fel, instanța de recurs a specificat că, instanța de apel la adoptarea hotărârii nu a ținut cont de faptul că prin sentința Judecătoriei Telenești din 29.07.2014, Stegărescu Ivan a fost condamnat în baza art.312 alin.(1), (2) lit. a) Cod penal, iar în cadrul judecării cauzei, ultimul și-a recunoscut vinovăția și a declarat că a fost rugat de Stegărescu Nicolae să-și schimbe declarațiile.

Mai mult, hotărârile de achitare au fost adoptate de către instanțele de judecată din motiv, că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii - temei prevăzut de art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, însă din partea descriptivă a deciziei instanței de apel rezultă că „fapta inculpatului nu întrunește

elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, dar demonstrează comiterea de către inculpat a faptei aflându-se în legitimă apărare” (Vol. II, f.d.123), motiv de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală - concluzii contradictorii, care nu au fost acceptate de către instanța de recurs.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 aprilie 2017, apelurile au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Stegărescu Nicolae Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de baza art.151 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea din contul inculpatului Stegărescu Nicolae în beneficiul succesorului părții vătămate Colun Larisa suma de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile judiciare legate de acordarea asistenței juridice în mărime de 3 000 lei.

7.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut fapta imputată inculpatului prin rechizitoriu și în urma evaluării integrale a probelor prezentate a ajuns la concluzia că nu există careva dubii privind vinovăția inculpatului Stegărescu Nicolae în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar în cadrul urmăririi penale și în ședințele de judecată au fost administrate suficiente probe, care dovedesc faptul comiterii de către Stegărescu Nicolae a infracțiunii imputate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, în vederea respectării practicii judiciare constante cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel, a fost admis demersul înaintat de către procuror privind audierea inculpatului, a succesorului legal al părții vătămate Colun Larisa, a martorilor Vasilica Andrei, Roșca Gheorghe, Popescu Marian, precum și cercetarea materialelor cauzei penale, fiind dispusă reluarea cercetării judecătorești și efectuată cercetarea suplimentară a probelor, deoarece prin sentința contestată s-a dispus achitarea inculpatului pe motiv, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Reieșind din probele cercetate, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe precum că, inculpatul a acționat în cadrul legitimei apărări, deoarece prin probele examinate s-a stabilit contrariul, și anume că, Stegărescu Nicolae, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în strada din s. Corobceni, r-ul Telenești, în urma unui conflict cu Colun Ion, locuitor al s. Suhuluceni, r-ul Telenești, i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul în regiunea superioară a coapsei drepte, în urma căreia Colun Ion a decedat, subliniind că, conform practicii CtEDO examinarea medicală este una din probele, care demonstrează provocarea vătămării integrității corporale.

La fel, s-a stabilit, că relații ostile sau neînțelegeri între inculpat și partea vătămată nu au avut loc până la acel moment, fiind menționat că, conform actului nr.286a-2012 de expertiză psihiatrică-legală (narcologică- legală) Stegărescu Nicolae a fost recunoscut responsabil și stabilită starea de ebrietate alcoolică simplă în momentul săvârșirii infracțiunii, precum și faptul, că este persoană cu caracter energic, în societate se comportă brutal, când folosește băuturi alcoolice, își pierde controlul și devine insuportabil. Anterior a fost condamnat (f.d.166-167, vol. I).

Totodată, instanța a ținut cont și de faptul, că prin sentința Judecătorei Telenești din 29.07.2014, Stegărescu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.312 alin.(1), (2) lit. a) COD PENAL, iar în cadrul judecării cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Stegărescu Ivan și-a recunoscut vinovăția și a declarat că a fost rugat de Stegărescu Nicolae să-și modifice declarațiile (f.d.88-69, vol. II).

În opinia instanței de apel, probele examinate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt, care confirmă că, Stegărescu Nicolae a săvârșit infracțiunea de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei, infracțiune prevăzută de art.151 alin.(4) Cod penal, consecințele date fiind în raport de cauzalitate cu fapta săvârșită.

Referitor la versiunea inculpatului precum că, a acționat în stare de legitimă apărare, instanța de apel, notificând prevederile art.35, art.36 alin.(2) Cod penal, a menționat că o altă condiție implicită a apărării legitime perfecte, impune proporționalitatea apărării, în raport cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul ori în condițiile în care s-au depășit limitele acestei proporționalități, însă potrivit circumstanțelor stabilite în prezenta cauză, Colegiul a constatat că legitima apărare a fost invocată de către inculpat și susținută de către instanța de fond, fără a fi confirmată prin probe veridice.

În speță, instanța de apel nu a constatat prezenta în acțiunile lui Stegărescu Nicolae necesitatea de a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa din partea victimei, astfel caracterul acțiunilor lui Stegărescu Nicolae nu se încadrează în condițiile prevăzute de art.36 alin.(2) Cod penal, deoarece nu s-au stabilit la inculpat la moment leziuni caracteristice unui atac cu cuțitul asupra sa, iar după aplicarea loviturilor părții vătămate, inculpatul a fugit și l-a lăsat pe Colun Ion la locul infracțiunii, precum și a ascuns cuțitul cu care a cauzat plăgile.

Mai mult, instanța de fond a adoptat sentința de achitare a inculpatului în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, însă din partea descriptivă a sentinței instanța de fond indică, că „instanța ajunge la concluzia că inculpatul a acționat în cadrul legitimei apărări și conform art.36 Cod penal nu constituie infracțiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de legitimă apărare”, care servește drept motiv de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, astfel concluziile instanței de fond în acest aspect sunt contradictorii.

La fel, instanța de apel a indicat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Stegărescu Nicolae nu echivalează cu achitarea lui, fiind considerată o metodă de a denatura circumstanțele pentru a nu fi stabilit adevărul și de a se eschiva de răspundere penală, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Stegărescu Nicolae, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6),

12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- instanța de apel la judecarea apelului a aplicat regulile generale pentru judecarea în prima instanță, însă nu a respectat aceste prevederi ale legii, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece a refuzat de a admite demersului înaintat de partea apărării de a fi chemat în ședință pentru a da lămurire președintele comisiei de experți Eduard Cușchevici în cauză, de unde și cum a ajuns el la această concluzie (actului nr.286a-2012 de expertiză psihiatrică-legală (narcologică - legală) Stegărescu Nicolae), pe motiv că la această probă face trimitere și Curtea Supremă de Justiție în decizia sa din 18.08.2015, motivând că acest demers a fost admis de prima instanță și nu a invitat expertul pentru a clarifica, punându-i la baza acuzații afirmații grăbite și necorectate în instanță;

- atrage atenția la faptul că, prima instanță a acceptat demersul, însă nu a luat nici o măsură de a-l invita în ședința de judecată, fapt pentru care ultimul a refuzat să vină, însă, cu toate acestea prima instanță nu i-a afectat dreptul, deoarece nu a făcut trimitere la această probă;

- consideră că, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de apel a calificat acțiunile lui incorect, reieșind numai din consecințele survenite fără a da o apreciere obiectivă circumstanțelor în care s-a produs fapta, menționând că instanța a dat credibilitate martorilor acuzații cu toate că nimeni n-a fost la fața locului, n-au văzut circumstanțele în care s-a săvârșit fapta incriminată;

- referitor la mărturiile lui Stegărescu Ivan, care a comunicat că, chipurile, inculpatul l-a rugat să-și modifice declarațiile, fapt pentru care a fost condamnat la 29.07.2014 în baza art.312 alin.(2) Cod penal, examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, indică că, deși aceste declarații l-au afectat pe inculpat, organul de urmărire penală n-a făcut nici o confruntare și martorul n-a fost interogat pe dosarul penal intentat de politie. Instanța la fel nu a clarificat ce fel de declarații au fost făcute ca mincinoase și cum au influențat ele la stabilirea adevărului;

- expertiza în comisie nr.240 din 13.06.2012, confirmă în pct.3 că leziunea corporală în cauza penală putea fi produsă și în circumstanțele indicate de inculpat în cadrul audierii din 27.04.2012. Aceste afirmații fiind confirmate și de expertul Nastas Veaceslav în prima instanță, iar instanța, eronat a apreciat ca corect pct.5 din expertiza nominalizată, punându-l la baza învinuirii;

- inculpatul a acționat în stare de legitimă apărare, însă la cele întâmplate, adică cauzarea leziunii lui Colun Ion nu are nici o vină, și acestea cad sub incidența art.20 Cod penal ca caz fortuit, caz, ce se eliberează de răspundere penală, deoarece nu a putut să prevadă aceste consecințe și nici nu era dator, fiindcă acțiunile lui erau îndreptate ca să-l dezarmeze de cuțit pe Colun Ion, care era mai zdravăn decât el;

- instanța nu a luat în considerație argumentele lui și nu și-a motivat decizia, de ce ele au fost respinse, iar probele acuzații bazate pe presupuneri au fost admise;

- în opinia recurentului, prima instanță corect a concluzionat că, din circumstanțele cauzei și probele administrate pe dosar rezultă că probatoriul prezent nu este suficient pentru condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunii imputate,

or, întregul ansamblu de probe, care au fost prezentate și cercetate, confirmă doar faptul că, acțiunile inculpatului nu cad sub incidența legii penale incriminate.

9. Prin decizia Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2017 a fost decisă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9.1. În motivarea deciziei instanța de recurs a reținut că temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că, instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont de procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs, prevăzută în art.436 Cod de procedură penală, a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

10. Nefiind de acord cu decizia adoptată, avocatul Arhiliuc Ion în numele condamnatului a declarat recurs în anulare indicând ca temeiuri prevederile art. 453 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de recurs și a instanței de apel din 19.04.2017, invocând argumente similare celor indicate anterior în recursul ordinar de inculpat, suplimentar menționând următoarele:

- partea acuzării nu a prezentat nici o probă nouă în susținerea acuzațiilor incriminate inculpatului și s-a refuzat în ședința instanței de apel, de la proba acuzatoare - declarațiile martorilor Bitcovschi Denis, Curchi Gheorghe, Sîrghi Andrei, Stegărescu Ion, Stegărescu Ion și Stegărescu Ion, pe care instanța de apel din oficiu le-a pus la baza deciziei de condamnare. Or, în apelul declarat de procuror au fost invocate ca probe decisive cu caracter acuzator, care combat concluziile de achitare a inculpatului făcute de prima instanță (declarațiile martorilor Bitcovschi Denis, Curchi Gheorghe, Vasilica Andrei, Sîrghi Andrei, Stegărescu Ion, Stegărescu Ion, Roșca Gheorghe și Stegărescu Ion), însă, la examinarea apelului procurorul a convenit cu instanța de apel, ca să fie audiați doar 3 martori din cei 8 invocați inițial în cererea de apel, astfel că, instanța a audiat pe viu doar 3 martori: Roșca Gheorghe, Vasilica Andrei și Popescu Marian, ultimul nefiind invocat în cererea de apel. Totuși, declarațiile martorului Popescu Marian, nu sunt declarații acuzatorii, or, aceste declarații nu sunt pertinente;

- declarațiile succesului legal al părții vătămate, Colun Larisa, nu sunt pertinente deoarece aceasta a comunicat că, ea a aflat a doua zi de la nepoata sa, precum că fiul ei Colun Ion a fost tăiat de către Stegărescu Nicolae, astfel că nemijlocit nu cunoaște nimic despre săvârșirea infracțiunii incriminate inculpatului;

- instanțele de apel și recurs urmau să aplice Hotărârea CtEDO în cauza Al-Khawaja și Tahery versus Regatul Unit din 15.12.2011;

- conform prevederilor art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului;

- ignorarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 Cod de procedură penală ar leza esențial dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 CEDO;

-în speță, se constată ignorarea hotărârii CtEDO din 28.02.2017, în cauza Manoli c. Moldovei (cererea nr.56875/11);

- instanța de recurs, la motivarea soluției a preluat greșit și inadmisibil o probă decisivă - sentința Judecătorei Telenesti din 29.07.2014, prin care Stegareseu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.312 alin.(1), (2) lit. a) Cod penal;

- este relevantă practica Colegiul penal al CSJ (decizia din 28.12.2010, dosarul 1ra-971/10, în privința lui I. Buștiuc);

- raportul de expertiză medico-legală din 07.05.2012 în privința lui Colun Ion, prin care s-a concluzionat că, plaga tăiat-înțepată din regiunea superioară a coapsei drepte putea fi cauzată atât în urma loviturii directe cu cuțitul, cât și în circumstanțele indicate de bănuitul Stegărescu Nicolae în procesul-verbal (f.d.111, vol. I), declarații de la faza urmăririi penale;

- instanțele au ignorat concluziile experților din rapoartele de expertiză medico-legală efectuate în cauză, care îl dezvinovățesc pe inculpat și au transcris concluzia primului raport din 23.04.2012, precum că leziunile corporale depistate nu puteau fi cauzate la căderea liberă a corpului de la înălțimea proprie;

- instanța de apel, a reținut prin citire ca probă decisiv/acuzatorie declarațiile expertului Nastas Veaceslav făcute la prima instanță, ceea ce este inadmisibil după o sentință de achitare;

- instanța de recurs a evitat să se pronunțe asupra motivelor invocate supra;

- instanțele de apel și recurs, urmau să respecte jurisprudența CtEDO;

- în speță au fost încălcate principiile fundamentale ale procesului judiciar, cu toate că legea internă obligă instanțele de judecată să le respecte;

- încălcările legislației procesual penale comise de către autoritățile de stat la examinarea cauzei date, nu pot fi imputate acuzatului și nu ar trebui să-l plaseze pe acesta într-o situație defavorabilă.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2018, recursul în anulare declarat a fost admis, cu casarea totală a deciziilor Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 08.11.2017 și Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19.04.2017 în privința lui Stegărescu Nicolae, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

11.1. Pentru a decide astfel, Colegiul penal a constatat că, la judecarea cauzei în privința condamnatului Stagaescu Nicolae au fost admise erori de drept, care au încălcat drepturile fundamentale ale condamnatului și constituie un viciu fundamental, erori ce urmează a fi reparate la etapa examinării în instanța de apel, deoarece acestea se referă și la aspectele de fapt, iar apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanei care l-a declarat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

În această ordine de idei, Colegiul penal a menționat că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept adică odată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar. În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art.6 CEDO, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, și prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

Fată de cele ce preced, Colegiul penal a evidențiat că, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, în temeiul cărora s-a dispus achitarea inculpatului. Or, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Administrarea mijloacelor de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Colegiul penal a constatat că, instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și nu a audiat nemijlocit martorii acuzării a căror declarații influențează în mod direct justa soluționare a acestei cauze, prin aceasta încălcând dispoziția art.415 alin.(1) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel în hotărârea pronunțată a reținut probe, fără a le verifica în ședință, sub aspectul cercetării nemijlocite, prin audierea experților în ședința de judecată și consemnării declarațiilor acestora în procesul-verbal, adică în conformitate cu prevederile art.414 alin.(1), (2) și (6) Cod de procedură penală.

Examinând materialele cauzei penale inclusiv, alegațiile instanței de apel, expuse în decizia sa, Colegiul penal a sesizat, că aceasta a examinat cauza penală superficial și, în rezultat, a pronunțat o decizie nemotivată, menționând doar că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc.

Totodată, instanța de apel insuficient și-a motivat concluziile referitoare la respingerea argumentelor apărării cu referire la nevinovăția inculpatului, precum și versiunii acestuia despre autoapărare, fiind încălcate astfel prevederile art.6 CEDO.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Stegărescu Nicolae s-a recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal (în redacția legii în vigoare la 23.04.2012) și în baza acestei

legi i s-a stabilit pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea acestei pedepse în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate Colun Larisa s-a admis și s-a încasat în beneficiul acesteia de la inculpatul Stegărescu Nicolae, suma de 150 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru asistenta juridică.

12.1. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că Stegărescu Nicolae, la data de 23.04.2012, aproximativ pe la ora 00.50, în mod intenționat fiind în stare de ebrietate alcoolică, în strada din s. Coropceni, r-ul Telenești, în urma unui conflict cu Colun Ion locuitor al s. Suhuluceni, r-ul Telenești, i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul în regiunea superioară a coapsei drepte, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viața și sănătatea unei persoane sub formă de plagă în regiunea anterioară superioară a coapsei drepte cu lezarea tegumentelor, țesutului adipos subcutanat, secționarea deplină a venei femorale, lezarea mușchiului aductor lung, complicată cu hemoragie externă acută masivă, iar în rezultatul hemoragiei externe acute masive condiționate de plagă tăiată-înțepată a coapsei drepte cu secționarea deplină a venei femorale victima a decedat.

Astfel, acțiunile lui Stegărescu Nicolae au fost încadrate în baza art.151 alin.(4) Cod penal, vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul victimei.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță neobiectiv a apreciat declarațiile martorilor drept fapte ce confirmă nevinovăția inculpatului, selectând doar circumstanțele ce prevalează poziția părții apărării asupra poziției acuzării, nefiind luate în considerație totalitatea probelor acumulate pe parcursul procesului, nefiind efectuată coroborarea declarațiilor cu probele scrise din materialele cauzei, ci a parcurs la interpretarea în parte a unor secvențe din declarațiile martorilor.

În continuare, instanța de apel a menționat, că fapta ce i se impută inculpatului a fost dovedită în lipsa oricărui dubiu rezonabil prin declarațiile succesorului victimei, Larisa Colun, a martorului Sîrghi Andrei, a martorului Șeremet Dumitru, faptul, că în acea seară între Colun Ion și Stegărescu Nicolae, au fost unele neînțelegeri a fost relatat în instanța de apel și de către Stegărescu Mihail, prin declarațiile martorului Cașciuc Vladimir, date în instanța de apel.

În coroborare cu declarațiile succesorului victimei și a martorilor audiați nemijlocit în instanța de apel și în completarea probatoriului, sunt declarațiile martorilor, a căror relatări au fost date citirii în instanța de apel, cu acordul unanim a părților, declarații care sunt pertinente, utile și vin în confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea faptei ce i se impută.

Astfel, Bitcovschi Denis, Vasilica Andrei, Sîrghi Andrei, Cotorobai Iurie, Șeremet Nicolae, Stegărescu Ion, Roșca Gheorghe, Stegărescu Iacob, consecutiv și succesiv au declarat că, Stegărescu Nicolae la data de 22.04.2012 avea un comportament agresiv și aflându-se la un iaz din regiunea s. Coropceni, r-ul Telenești, a avut un conflict cu Roșca Gheorghe, căruia i-a aplicat câteva lovituri cu palma peste față după care l-a amenințat cu un cuțit spunând că îl înjunghie. Tot atunci de către

Stegărescu Ion i-a fost luat cuțitul din mână, dorind să îl arunce, iar Stegărescu Nicolae i-a spus ca să i-l întoarcă înapoi și el i l-a dat. Ulterior, aflându-se la barul din s. Coropceni, r-ul Telenеști, Colun Ion a început a discuta cu Stegărescu Nicolae despre conflictul avut loc la iaz cu Roșca Gheorghe, Stegărescu Nicolae dorind ca să vorbească numai cu Colun Ion i-a cerut ca să se dea mai într-o parte deplasându-se spre casa de cultură. Careva certuri sau bătăi nu au auzit, însă peste câteva minute a fost auzit Colun Ion spunând că a fost tăiat cu cuțitul. Tot în acel timp cineva a strigat, că Colun Ion a fost tăiat cu cuțitul de către Stegărescu Nicolae care a fugit de la fața locului”. Aceste declarații au fost confirmate inclusiv prin comunicarea telefonică din 23.04.2012, prin care Șeremet Nicolae a indicat că, Stegărescu Nicolae i-a aplicat o lovitură cu un cuțit lui Colun Ion (vol. I, f.d.14), declarații susținute de către martorul Șeremet Nicolae, audiat în cadrul urmăririi penale (vol. I, f.d.28, 353-354), afirmând că „Colun Ion se afla jos alături de trotuar, îi curgea sânge din regiunea piciorului drept și i-a spus că ”Pișa” (Stegărescu Nicolae) l-a tăiat cu cuțitul și a fugit de la fața locului, anterior l-a văzut pe Colun Ion, că a ieșit din discotecă cu Stegărescu Nicolae”. Martorul Roșca Gheorghe (vol. I, f.d.86- 87), fiind audiat în cadrul urmăririi penale a menționat că „Stegărescu Nicolae i-a aplicat două lovituri cu palma peste față, i-a spus că poate să-l înjunghie cu cuțitul, că nu se teme.... Colun Ion cu Stegărescu Nicolae au discutat”. Conform procesului-verbal de confruntare din 03.05.2012 (vol. I, f.d.211) dintre Roșca Gheorghe și Stegărescu Nicolae, primul a indicat că „Stegărescu Nicolae m-a lovit de două ori cu palma peste față, după care mi-a zis că o să mă taie cu cuțitul în burtă.... înainte ca să-mi spună că o să mă înjunghie cu cuțitul, mi-a aplicat o lovitură cu piciorul în piciorul meu.”. În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, același martor, Roșca Gheorghe a declarat, că „Stegărescu Nicolae a spus că are un cuțit și îl va înjunghia în coloana vertebrală. Aceste cuvinte le-a spus în timpul conflictului la iaz, care a durat vreo 20 minute. N-a văzut la el cuțit. Colun Ion a strigat numai ”M-a tăiat” și atât. Colun Ion când a strigat se afla în picioare, a făcut un pas și a căzut. El se afla la vreo 10-15 metri de la ei, ei se vedeau” (vol. II, f.d.45-48). Martorul Stegărescu Iacob în instanța de apel a declarat că „când ei s-au apropiat de Colun Ion, ultimul a mai stat în picioare 30 secunde, apoi și-a pierdut cunoștința și a căzut” (vol. II, f.d.49-50). Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.04.2012 (vol. I, f.d.18-27) s-a stabilit că „ lângă trotuar....sunt două pete de culoare brun-roșietică, asemănătoare cu sângele”. Potrivit raportului de expertiză medico-legală (vol. I, f.d.124-128) s-a constatat că „cauza morții lui Colun Ion a fost hemoragia externă acută masivă, condiționată de plaga tăiată-înțepată a coapsei drepte cu secționarea deplină a venei femorale. Plaga în regiunea anterioară-superioară a coapsei drepte cu lezarea tegumentelor, a fost cauzată de la acțiunea unui corp tăietor înțepător, care putea fi cuțitul, cu puțin timp înainte de moarte. Cauzarea plăgii tăiate-înțepată în rezultatul căderii libere sau cu accelerație a victimei din poziție statică (înălțimea propriului corp) în alte circumstanțe, decât cele indicate se exclud”. Conform actului nr.286a-2012 de expertiză psihiatrică-legală (narcologică-legală) (vol. I, f.d.166-167) Stegărescu

Nicolae a fost recunoscut responsabil și stabilită starea de ebrietate alcoolică simplă în momentul săvârșirii infracțiunii.

În același context, instanța de apel a menționat și faptul că, prin sentința Judecătorei Telenești din 29.07.2014, Stegărescu Ivan a fost condamnat în baza art.312 alin.(1), (2) lit. a) Cod penal, iar în cadrul judecării cauzei, ultimul și-a recunoscut vinovăția și a declarat, că a fost rugat de Stegărescu Nicolae să-și schimbe declarațiile. Cu toate, că apărarea a notat, că prin sentința în cauză nu s-a stabilit cu certitudine care anume declarații au fost mincinoase și cum l-ar fi favorizat pe Stegărescu Nicolae, totuși e evident faptul că Stegărescu Nicolae a încercat să ascundă adevărul, fapt care nu l-ar face o persoană care se consideră nevinovată și care nu are ce ascunde.

Referitor la argumentul invocat de către instanța de fond precum că, fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, și anume, lipsește latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, întrucât acesta ar fi acționat în stare de legitimă apărare, două poziții care nu pot coexista, instanța de apel a menționat, că art.35 Cod penal prevede cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, printre acestea regăsindu-se și legitima apărare, temei pentru instituirea ultimei, servind atât lipsa caracterului prejudiciabil, fapta prezentându-se ca o activitate social-utilă, cât și lipsa de vinovăție, căci făptuitorul nu acționează cu voință liberă, ci constrâns de necesitatea apărării valorilor sociale amenințate grav prin atac periculos.

Raportând esența textului legislativ stipulat la art.36 Cod penal la circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis lipsa legitimei apărări în acțiunile lui Stegărescu Nicolae, or, rezultând din declarațiile martorilor analizate la caz, anume la Stegărescu Nicolae a fost văzut un cuțit. Acesta fiind invitat la discuție de către Colun Ion și fiind într-un loc aglomerat, în fața barului a acceptat să coboare la vale împreună cu acesta pentru a discuta, adică intuind o eventuală altercație, în urma celei cu Roșca Gheorghe, nu a încercat să o evite. Faptul că, discuția în cauză între el și victima Colun Ion nu era percepută de acesta ca un pericol iminent, rezultă și din faptul, că în timpul altercației, când pe lângă ei au trecut cu automobilul Cotorobai Iurie cu Bitcovschii Denis, spunându-le celor doi să elibereze drumul, Stegărescu Nicolae n-a reacționat în nici un mod, în care ar fi reacționat o persoană care ar percepe că se află în prezenta unui pericol real, iar în scurt timp Colun Ion a fost tăiat și după aplicarea loviturii, inculpatul a fugit de la locul faptei, nefiind găsit nici cuțitul la locul infracțiunii, fapt ce denotă că anume Stegărescu Nicolae l-a atacat și nu s-a apărat după cum invocă, or, acțiunile acestuia sunt inexplicabile, în caz că inculpatul ar fi acționat în modul invocat de apărare.

În același context, instanța de apel a indicat că, în instanța de apel inculpatul Stegărescu Nicolae a relatat că, după incident, s-a adresat la avocat și ulterior, la a patra zi, s-a adresat la medicul legist pentru a-i fi documentate leziunile prezente, fapt ce pune la o îndoială rezonabilă credibilitatea în posibilitatea stabilirii certe a mecanismului producerii leziunilor depistate la inculpat.

Sunt contradictorii și invocările inculpatului Stegărescu Nicolae vis a vis de faptul că, inițial acesta susține că Colun Ion era mult mai zdravăn ca el, având o

constituție fizică mult mai dezvoltată, ca ulterior să relateze, că apăsând cu ambele mâini peste mâna acestuia, în care ultimul ar fi avut un cuțit, l-a apăsat până acesta a căzut pe spate, împungându-se singur pe sine, fiind inexplicabil cum o persoană din punct de vedere fizic mai slabă, prin apăsarea mâinii a doborât la pământ o persoană cu o pregătire fizică mai bună, care nu a putut evita nici faptul cauzării sie, cu propria mână, a tăieturii la picior.

Astfel, instanța de apel a statuat că legitima apărare a fost invocată de către inculpat, fiind susținută de către instanța de fond, având un caracter declarativ, fiind combătută în totalitate prin probatoriul administrat.

Cât privește alegația apărării în susținerea nevinovăției inculpatului, care se axează pe pct.3 a concluziei expertizei în comisie efectuată cu nr.240 din 13.06.2012, potrivit căreia *”leziunea corporală în cauza penală putea fi produsă și în circumstanțele indicate de Stegărescu Nicolae în cadrul audierii din 27.04.2012”*. *Concluzii care în viziunea apărării sunt confirmate și de expertul Veaceslav Nastas în prima instanță, cât și cea de apel”,* adică în rezultatul apărării de atacul victimei și căderii peste victima care, având cuțitul în mână, s-ar fi împuns de sine stătător, instanța de apel a considerat-o irelevantă, fiind catalogată ca o metodă de apărare a inculpatului, or, vine în contradicție cu suportul probant administrat și anume cu comunicarea telefonică din 23.04.2012, cu declarațiile susținute de către martorul Șeremet Nicolae, cu declarațiile martorului Roșca Gheorghe, cu întreg suportul probant.

În același context, instanța de apel a notat că, potrivit declarațiilor expertului Veaceslav Nastas, *”reieșind din leziunile depistate la cadavrul Colun Ion rezultă, că a fost o singură lovitură. Plaga depistată putea fi cauzată de acțiunea unui corp înțepător tăietor care putea fi un cuțit. Leziunile corporale depistate puteau fi cauzate atât în urma unei lovituri directe cât și în circumstanța indicată de inculpat. Ele nu puteau fi cauzate în urma unei căderi libere a corpului de la înălțimea proprie. Nu se exclud mai multe variante de poziții reciproce a atacantului și victimei în timpul cauzării leziunilor, dar reieșind din localizarea leziunilor și direcția canalului de rănire, mai mult probabil să fi fost față în față”*.

La caz, instanța de apel a notat, că concluziile experților la pct.3 (expertiza în comisie nr.240 din 13.06.2012), potrivit cărora *”leziunea corporală în cauza penală putea fi produsă și în circumstanțele indicate de Stegărescu Nicolae în cadrul audierii din 27.04.2012”*, concluzia expertului Nastas Veaceslav, în raportul de expertiză medico-legală nr.69 ”D” din 07.05.2012, prin care s-a concluzionat că, *”plaga tăiat-înțepată din regiunea superioară a coapsei drepte la Colun Ion, putea fi cauzată atât în urma loviturii directe cu cuțitul, cât și în circumstanțele indicate de bănuitul Stegarescu Nicolae (f.d.111, vol. I), cât și declarațiile expertului Veaceslav Nastas, date în instanță, concluzii și declarații, pe care se axează apărarea, spre deosebire de cele de la pct.5 (expertiza în comisie nr.240 din 13.06.2012), nu sunt categorice, fiind unele raționamente probabile, care urmează a fi analizate și puse la baza unei decizii, reieșind din relevanța, utilitatea și coroborarea acestora cu întreg probatoriul administrat, fiind evident faptul că, la caz, anume concluziile înserate la pct.5 ale*

acestui raport de expertiză, precum și raționamentul expertului Veaceslav Nastas, care de facto nu exclude: *cauzarea leziunii fatale în poziție orizontală, amplasare față în față și prin lovitură directă*, sunt pertinente și coroborează, cu declarațiile martorilor descrise supra, potrivit căroră, Colun Ion la momentul depistării de către martori, era încă în picioare și ulterior pierzând cunoștința a căzut, fapt ce combate cu desăvârșire versiunea inculpatului.

13. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Verejan Valeriu în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței prin care inculpatul a fost achitat, invocând:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis erori grave de fapt, care au afectat soluția;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- atât organul de urmărire penală cât și instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului reieșind numai din consecințele survenite fără a da o apreciere obiectivă circumstanțelor în care s-a produs fapta;
- instanța nu a luat în considerație argumentele inculpatului.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis erori grave de fapt, care au afectat soluția; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce tine de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis erori grave de fapt, care au afectat soluția”, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, întemeind corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art.414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele (f.d.193-197 verso, vol. IV) pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Instanța de recurs menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform deciziei adoptate, instanța de apel a apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Este de menționat că, potrivit prevederilor art.art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Cu referire la motivele recursului, în partea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” este lipsită de logică, dar și neîntemeiată, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate juridic acțiunile inculpatului.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurent, prevăzute de art.427 alin (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal conchide că, temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se

identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

15. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Verejan Valeriu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Stegărescu Nicolae xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 august 2021.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Cobzac Elena

Guzun Ion